

լով՝ արձակուեցաւ հանդերձ շնորհակալութեամբ Ատենիս . իսկ նորա տեղը երէցփոխան որոշուեցաւ , եւ Առաջնորդական Ատենիս կարգադրութեամբը հաստատուեցաւ , նոյն հասարակութեան մէջէն Կարապետ Պապիեան :

Փետրուարի 25. — Եւպատորիոյ եկեղեցւոյն դպիր Գաբրիէլ Զաքարեան՝ ըստ խնդրոյ իւրում փոխադրուեցաւ իդպրութիւն եկեղեցւոյն Թարասու քաղաքի :

ՊԱՆՏՅՈՆԱԿԱՆ ԾԱՆՈՒՑՈՒՄՆ

Որես շոգենաւին պատմարդ .

Կովկասու քաղաքներէն քանի մի պատուաւոր անձինք լսած լինելով անցեալ Գեկտեմբեր ամսոյն 5-ին Որեսու անուանով շոգենաւին հանդիպած ցաւալի պատմարըր , զանազան նամակներով կիսնդրեն մեզնէ հաւաստի տեղեկութիւն այն փորձանքին վրայ . եւ որովհետեւ ձախորդ լուրը շուտ կտարածուի եւ շատ մարդու եւս կրնայ տարապարտ սզոյ եւ տարակուսանաց պատճառ լինել , մանաւանդ այն օրերը ձանապարհորդ ունեցողներուն , վասն որոյ հարկաւոր համարեցանք այն փորձանքին հանգամանքը համառօտիս այս տեղ դնել , որպէս զի մեռնողներուն նետ նաեւ կենդանի մնացած մարդիկ մեռեալ չհամարուին , եւ եղած վնասը աւելի կամ պակաս չհասկըցուի :

Որեսու շոգենաւի Փորիէն դէպի Օտեսսա դառնալու ատենը Գեկտեմբերի առաջին օրերը , այս տարուան ծանր ձմեռան ցուրտ եղանակին մեծ ալիւժութեան կհանդիպի . եւ որովհետեւ Կերչի նաւանագիտը ստաւ էր , կհարկադրի Քեղոսիա գալու : Քաղաքիս նաւանագասին քառասուն վերսք մնացած , ամսոյն 5-ին զիշերը կարգէ դուրս սաստիկ մրրկախառն ձիւնի կրունուի , ու մառախուղ կպատէ ծովուն ու ծովեզերքին երեսը . եւ շոգենաւը որ արդէն ծովեզերքէն շատ նեռու չբալըր , չտիէն աւելի կմտնեայ ցամաքին , ու առաջին վրայ կնստի : Նաւապետը հարկ կհամարի հրաման տայ ձանապարհորդներուն որ դուրս ելնեն , ու ցամաքով Քեղոսիա եւ կամ մօտ գիւղերը երբան , ազատին այն մեծ փորձանքն : Այն լսելով՝ ողորմելի ձանապարհորդաց մեծ մասը եւ քանի մը նաւաստիք կլցնեն նաւէն դուրս . բայց բուրի եւ մրրկի բռնուած՝ չգիտեն թէ ո՞ր կերբան , որովհետեւ ձանապարհները ձիւնով ծածկուած էին :

Եօրանաւուն հոգւոյ չափ են եղեր կշնողները . բայց յետ սակաւուց մեկզմէկ կորսնցընելով՝ կերբան դէպի այլ եւ այլ կողմեր , ու որ տեղ հինգ հոգի կընկնին , որ տեղ տասը , որ տեղ քսան , եւ այնպէս ջիր ու ցան կլինին :

Երկրորդ օրը նաւապետը իմաց տուաւ Քեղոսիա . այս տեղէն իսկոյն ամենայն պատրաստութեամբ դրկուեցան քրտանէն աւելի բալխիներ (սակեա , գրգազ) , որպէս զի նաւէն ցրուած կամ սաղիս անդին քնկած պաղած ձանապարհորդները առնուն բերեն : Այս ցաւալի լուրը երբ հրատարակուեցաւ . քաղաքիս մէջ , ամէն ազգէ մէկ մէկ երկերկու հոգի ինքնակամ յօժարութեամբ զնացին դէպի այն կողմը

որ փնտռեն փորձանքի եկած մարդիկը եւ գտնեն կամ մեռած կամ կենդանի : Նոցա նեռ դրկուեցաւ նաեւ մեր Հայոց քանանայն Արժանապատի Տէր Մարտիրոս Շանվերտեան :

Մինչեւ որ այս քաղաքացիք այն կողմերը հասան , գիւղերուն ոռուս պաշտօնատերը (գաւստարկչ) գտած էր երեսուն հոգիէն աւելի ձիւններուն մէջ ընկած , բայց կենդանի . սոքա իսկոյն քաղաքիս հիւանդանոցը բերուեցան , եւ կեսէն աւելին արդէն առողջացած են . քսան հոգւոյ չափ եւս ձորի մը մէջ գտեր էր մեռած , զորս Ռուսաց գիւղացի քանանայի մը ձեռքով բազիկ կուտայ երեք փոսի մէջ , տեղ մը վեց՝ եւ տեղ մը եօրը հոգի խմխախն :

Քաղաքացիները երբ կպատրաստուին զատարկ ետ դառնալու , քանի մը գիւղացի Քարաբներ կուզան իմաց կուտան թէ ուրիշ մեռածներ եւս գտանք : Երբան տեսնեն որ տասնեւուրը հոգի ձորի մը մէջ իրարմէ մէկ մէկ քիչ հեռու ստաւած մեռեր են : Անոնցմէ չորս հոգին յալանի նրբեայ լինելով , Հրեայք կառնուն կբերեն . մէկը Քեղոսիոյ բնակիչ Հայ-կարօղիկ Քաղտու Միկոյիան անուանով բարբարոյ երիտասարդը , զոր իւր ազգականը կառնու կբերէ քաղաք . իսկ մնացածներուն մէջէն երեքը որովհետեւ Կովկասու բնակչաց մարտու հազուատով էին , իբրեւ Քիւիլիգցի Հայեր կյանձնեն մեր քանանային . այլք անծանօթ մնալով՝ կյանձնուին ոռուս քանանային որ բաղէ , համարելով թէ անոնք օտմանեան տերութեան միջի յունադաւան ազգերէն են :

Մեր քանանային քաղաք բերած երեք մարմինները ըստ օրինի լուանալն եւ պատնելն ետքը , միւս օրը Սրբազան Առաջնորդին կարգադրութեամբը պատարագով եւ կատարեալ եկեղեցական հանդիսով բաղուեցան սուրբ Գեորգայ եկեղեցւոյն զերեզմանատան մէջ : Հանդիսին ներկայ էր Սրբազան Վիճակաւոր Առաջնորդը , եւ մեր Հայագի բարեպաշտ ժողովրդէն շատ մարդիկ , որ այն ողորմելի տեսարանին վրայ կսկծանօք եւ արտասուօք կնայէին . տեսնելով երեք առոյգ եւ զեղեցկատեսիլ Հայ երիտասարդներ եկեղեցւոյ մէջ իրարու քով մէկ կարգ շարուած պառկած : Ո՞ր սիրտ չլացաւ նոցա վերայ՝ միտք բերելով մանաւանդ այն հանգուցելոց նեռու որ բարեպաշտ ազգականներն ու ընտանիքը , որոց բերեւս մտքէն անգամ չէր անցներ այն միջոցին թէ ինչ վիճակի մէջ կգտնուին իրենց սիրելիքը : Բայց զիտնալով թէ Աստուծոյ առջեւը ամենեքեան կենդանիք են , յԱստուծոյ կմաղբէին ննջեցելոց հոգոցը լուսաւորութիւն եւ ողորմութիւն , եւ նոցա խեղճ ազգականացն ու բարեկամացը մխիթարութիւն :

Այս երեք երիտասարդաց մկուսն քովէն ելաւ իւր առած շոգենաւին տոմսակը , յորում գրուած էր այսպէս . ,, Տէր Գարեանց՝ իրեն երկու ընկերներովը “: Ընկերներուն անունները յիշուած չէին . բայց այժմ Կորի քաղաքին Արժանապատի Ստեփաննոս Տէր-Ստեփանեան քանանային զբրած նամակէն ստոյգ կերեւի որ պետք է լինին երեքն եւս Կորեցիք , այսինքն Տէր Գարեանց , Քիրարեանց եւ Ալեչեանց . ուստի եթէ նոցա ազգականներէն մէկը գալու լինի այս տեղ , նոցա հանդերձներէն եւս կարող է ձանալել , որ ամբողջ պահուած են քանանային քով : Ասոնցմէ մէկը բարձրանասակ էր , իսկ երկուքը միջանասակ :

Քանի մի օրէն յետոյ շոգենաւին մեզնէ ապրանքները թէ եւ սրբալցին թերին քաղաքիս շոգենաւուց Պաշտօնա-

բանը, բայց ցուցակները կորուսած լինելով՝ յայտնի չեղաւ. քէ ո՛վ էին վնասուող մարդիկը. իսկ նիւանդանոցը եւլամ մարդկանցմէ ննար չեղաւ ստուգիւ իմանալ, որովհետեւ նոքա տասնիկ եւ նոսրոմ էին՝ Տրապիզոնէն եկող, եւ մէկը Մշեցի Հայ, ուստի անձամբ էին Կովկասու բնակիչ Հայերուն : Կեր. Առաջնորդը անձամբ զնաց տեսաւ. նիւանդաները, նարցմունքներ ըրաւ, մխիթարեց, բայց ստոյգ տեղեկութիւններ չկրցաւ առնուլ :

Մէկ ամիս յետոյ նազիւ առնուեցաւ Փոքիի Պաշտօնարանէն անուանական ցուցակը, յորում երեւցան այն երեք Կորեցի Հայերը, *Տէր Դաւիթեան, Իրիարով, Օրէլով*, եւ Ախլցիսացիք Ս. Սահակեան, Խ. Շիշմանեան եւ Մ. Փօստեան. երեք նոգի եւս՝ *Մուրվանով, Նազարով* եւ *Զիւրիքով*՝ զեւ յայտնի չին մեզ քէ ո՛ր տեղացի են, քէ եւ մակառաններուն նաչելով՝ պետք է սոքա եւս լինին Ախլցիսացի՝ Հայ-կարօլիկ ժողովրդէն :

Հիւանդանոցը զրուածներուն մեծ մասը առողջացան՝ փութաջան խնամօք եւ աշարուրջ նսկողութեամբ տերութեան բժիշկներուն, եւ նոգացողութեամբ ամենայն պիտոյից նոցա. մնացեալներուն մէջէն երկրորդ նաւապետին երկու ոտքերը եւ ձեռքերուն ինը մասը նարկ եղեր է կտրուել : Նոցա մէջ գտնուած նաչազգի Մշեցի Գրիգոր անունով երկասարդ մարդուն եւս երկու ոտքերը կորեցին, բայց ինքը բաւական առողջ է, եւ քանի մը ամսէն փայտե ոտքերով պետք է զրկուի ողորմելին իրեն նայրենիքը. երկու Տաճկաց ալ ոտքերուն քանի մը մասերը կորեցին :

Իվերոյ այս եւս չտոնամք իշել, որ երբ Թեոդոսիոյ մէջ գտնուող Օսմանեան Գրան նիւպատոսի գործակատարը՝ իրենց նպատակ նիւանդաններուն խեղճութիւնը յայտնեց նեւազրով Պօլսոյ կառավարութեանը, նրաման ընդունեցաւ որ առանց խնայելոյ՝ նիւանդաններուն ամենայն նարկաւոր պիտոյքը նոգալ, եւ ամեն մէկուն ախորժակին յարմար կերակուր, մինչեւ անուշեղենը եւս առատորէն շնործէ. եւ այսպէս մինչեւ ցայժմ մեծ խնամօք նոցա ամենայն պակասութիւնը կնոգացուի :

Կովկասու կողմէն եկող ճանապարհորդաց ապրանքներուն ցուցակն եւս այս է, յորմէ կիմացուի ուս ինչ ունեցածը. Օրէլով,

- Իրիարով,
- Տէր Դաւիթով,
- Մուրվանով,
- Զիւրիքով,
- Նազարով, — ունի 4 կտոր ընկուզի փայտ եւ 2 *բայ* (1) մորթ, որ զրկուած է Կերջ :

Ս. Սահակով, — ունի 14 *բայ* մորթ. ետ զարձուցեր են Կերջ, որովհետեւ ապրանքը հոն պիտի հասնի եղեր :

Շիշմանով, — մէկ *բեմպէլիք*, զրկուած է Օտեսաս :

Փօստեանով, — մէկ *բեմպէլիք*, 5 սնտուկ զանազան ապրանք. 21 *բայ* մորթ, 2 տուրակ *բեմպէլիք*, 6 *բայ*

(1) *Քայ*, հակ. товарное место небольшое. — *Բեմպէլիք*, մեծ պայտակ, *նեպիլիք*, *խուրճ*, կամ *խուրճիկ*. քերէտայ սույա. — Սնտուկ, *սանտրոք*, *ալիպէ*.

ուստոտ (*Ֆիրէ օրու*). 2 սնտուկ ապրում քել, եւ երկու *բայ* կեռասի ձիւղ (*չրպուխ քիբազ*). ինչ տեսակ լիւնկը յայտնի չէ, այլ այսպէս գրած է *пазотъ*, որ է ձիւղ կամ զաւազան :

Չեմք կարող վերջացրնել այս ցաւալի տեղեկութիւնները առանց յայտնելու մեր փափաքը, որ Որեստի փորձանքովը իրենց ընտանիքէն՝ հայրենիքէն ու կեանքերէն զրկուած, եւ այն գրեթէ անմարգարնակ ծովեզերքը Թաղուած Հայերուն ազգականները փոյթ ունենան՝ կա՛մ նոցա մարմինները հանել տալով՝ ազգային եկեղեցւոյ գերեզմանատուն մը փոխադրել տալու, եւ կամ գոնէ նոյն տեղը նոցա վրան շիրիմ կանգնելու կամ գերեզմանաքար մը ձգելու՝ հանդերձ վայելուչ արձանագրութեամբ :

ՔԱՂՈՒԱՅ ԶՐԱԿՐՈՒԹԵՆԷ 1858 ԱՄԻՆ.

(Նարայարութիւն.)

Յունիսի 20. — Վիճակիս Գերապատիւ Առաջնորդը անձամբ երթալով ինսխիջեւան, աւարտեց ամենայն յաջողութեամբ եւ հասարակաց հաւանութեամբ՝ այն եկեղեցական դրամոց խնդրոյն ծանր գործը, որ քաղաքին ժողովրդոցը մէջ քանի՛ տարիէ իվեր երկպառակութեան եւ զանազան խռովութեանց պատճառ էր : — Այն խաղաղութեան պտուղն եղաւ նաեւ Խալիպեան Յարութիւն Աղային ազգային ուսումնարանի մը համար ըրած երեւելի նուիրատուութիւնը, որ արդէն յայտնի է ամենուն, եւ մեր ուրիշ անգամ եւս տեղնիտեղը պիտի հրատարակեմք՝ հանդերձ վաւերական եւ հաւաստի վկայութեամբը :

Յունիսի 21. — Առաջնորդական Ատենիս Անդամ Աբէլ Վարդապետն Մխիթարեան, ըստ իւր խնդրանացը արձակեցաւ պաշտօնէն եւ ուղեւորեցաւ իՍ. Էջմիածին :

Յունիսի 28. — Ընդհանուր շրջաբերական հրամանաւ հրատարակուեցաւ Վիճակիս քահանայից, եւ նոցա ձեռքովը ծանուցուեցաւ ամենայն ժողովրդականաց նախիջեւանի, Պեսսարապիոյ եւ Տաւրիկեան գաւառիս, Թէ Թիֆլիզեցի Բալինէ Զաւլափածեան բարեպաշտ իշխանուհին, աստուածահաճոյ նուիրատուութեամբ ընծայեր է յանուն սրբոյ Աթոռոյն Էջմիածնի հինգ հազար բուլլի արծաթ. այս գումարը այժմէն Թիֆլիզու հասարակաց խնամարկութեան գրամանոցը աւանդեր է, եւ սուրբ Աթոռոյն անունով առած մուրհակը Սիւնիոգոսին զանձարանին յանձնելով՝ պայման դրած է Էջմիածնի Սիւնիոգոսին հետ որ նախ՝ մինչդեռ ինքը կենդանի է՝ այս գումարին տոկոսիքը իրեն տրուի, որպէս զի անկարօտ ապրի. իսկ իւր մահուանէն ետքը մնայ սուրբ Աթո-